

— Проклетнико! ще ти испіѣхъ кръвчицѣтъ! думаше като скърцаше съ зѣбы.

Но въ тѣзи минутѣ мѣлнія го трясна въ главѣтъ; рѣката му се разслаби и като испѣшка тежко прострѣ се на земіѣтъ.

Въ сѣщото врѣме друго изгърмяванѣ гыврѣтиѣ Яна-ра, който бѣше хвалялъ за вратѣтъ Теодора Трипани иза махналъ бѣ да грѣмне върху му съ единѣ Арнаутскій пищовѣ.

Мацко като отърва Гырджика нападна съ легкостъ на сѣрнѣхъ връзъ другы. Стати като отърва Теодора Трипани скобчи се съ Лигля който го бѣше сграбчилъ отзатъ, и който грѣмнѣхъ връзъ него и го прострѣ нечувственѣ на земіѣтъ.

Всичкѣтъ мазы на Галатѣхъ бѣхъ се испозатворили. Выкове ечахъ отъ всякадѣ и войска отъ разны точки стремително се стичаше къмъ мѣстото на битвѣтъ.

Внезапно, додѣто еще битвѣтъ се продължаваше, чуся женскій гласъ, и той бѣ гласѣтъ на Марушѣ.

— Войскѣ! Войскѣ! Пашата иде!

Тутакси мятежѣтъ тихнѣхъ; дымѣтъ се вдигна и на бойното поле се видѣхъхъ натрѣжкани много ранены и мрѣтвы.

Единѣ видѣ премиріе безъ споразумяванѣ бѣ наставаго.

Гырджикѣтъ съзира нечаянно между истрѣжканыѣ и Мацка.

— Ахъ! Ахъ! каза отиде дѣтето!

— Какво е това дѣте? го попытахъ, присѣдящитѣ.

Но Гырджикѣтъ не слушаше; вврѣли се връзъ лежащитѣ на земіѣтъ Мацка и като тури рѣкѣхъ на сѣрдцето на дѣтето извыка плачевно.

Военныѣ транпета ечахъ страшно отъ всѣду. Чуяхъ се вече военныѣ командованія.